
REFERÁTY

Západoněmecký farmaceutický průmysl

Na začátku tohoto století byl německý farmaceutický průmysl na prvním místě ve světě. Před druhou světovou válkou kryl téměř polovinu světového exportu léčiv.

Druhá světová válka a válečné následky tuto situaci na jistou dobu změnily.

Dnes má západoněmecký farmaceutický průmysl znovu významnou úlohu ve světové farmacii jako jedna z největších „světových lékáren“.

Ze 330 nových léčiv objevených v letech 1960–65 obohatila NSR světovou lékárnu o 62 nových substancí, a tím si získala druhé místo za americkým vývojem léků se 73 novinkami.

Západoněmecký farmaceutický průmysl exportuje nyní přibližně třetinu své produkce. Největší přírůstek ve vývozu farmaceutik vykázala skupina specialit. Hlavními partnery západoněmeckého farmaceutického průmyslu jsou západoevropské průmyslové země. V posledních pěti letech se západoněmecký export léčiv zvýšil o 80 % a výroba o 47 %. Pozoruhodné zde je to, že však výnosy neudržely krok s tímto rozvojem a dokonce klesly. V této souvislosti se uvádějí zejména dvě příčiny: neustále rostoucí finanční náklady, jež vyžaduje význam a vývoj nových medikamentů, jakož i kontrola kvality a skutečnost, že zvýšené mzdové náklady na suroviny mohly být jen omezeně přeneseny do ceny, protože silná domácí i mezinárodní konkurence vyžaduje pečlivou kalkulaci finálních výrobků.

Těžko najdeme v NSR průmyslové odvětví, které je nuceno tolik investovat do výzkumu a vývoje jako farmaceutický průmysl. Vývoj a výzkum předsta-

vují ročně deset i více procent z obrátu, přičemž roční zvýšení představuje asi 11 procent.

Podle amerických údajů vyžaduje výzkum jediného léku až do doby jeho uvolnění na trh částku 20 miliónů marek.

Západoněmecký farmaceutický průmysl zaměstnává asi 60 000 vědců, zaměstnanců a dělníků. Svou strukturou se řadí ke středním podnikům. Projevuje se však trend ke kooperaci jednotlivých podniků, zejména ve sféře výzkumu a vývoje.

Náklady na pracoviště jednoho vědce ve výzkumných laboratořích v Elberfeldu před 35 lety činily asi 10 000 marek ročně. Koncem roku 1967 náklady na jedno takové pracoviště již představovaly 300 000 DM.

Podle informace profesora Haase ročně se zkouší ve farmakologických laboratořích západních zemí terapeutická použitelnost asi 150 000 substancí. Úspěch z toho má nanejvýš 40–50 preparátů. To je poměr 1:3000 či 1:4000. To znamená, že je nutné dlouhodobě vyzkoušet nejméně 3000 sloučenin, než se objeví jeden medikament, který je pro terapii novinkou.

Západoevropský farmaceutický průmysl, zejména však západoněmecký, přikládá značný význam společnému trhu. NSR požaduje takové směrnice a zákony o léčích, které vytvoří volnou cestu specialit přes hranice. Znamená to, že specialita registrovaná v jednom státě EHS by mohla být dána do prodeje i v ostatních zemích bez dalších zkoušek. Francie naproti tomu však trvá na své svrchovanosti v rozhodování o specialitách.

Zpracoval Miloš Bílý